

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24146

гр. София, 19.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в закрито заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **11327** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.46а и следващите от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ във вр.с чл.145 и чл.60, ас.5 от АПК.

Образувано е по жалба на А. А. М., гражданин на Сирия, [дата на раждане] , ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.С., против Заповед № 8177 ПАМ-68/01.11.2024 г., издадена "за" Началника на Гранично полицейско управление-София, с което на оспорващия е наложена принудителна административна мярка "Връщане до страна на произход-Сирия". При издаване на административния акт е допуснато неговото предварително изпълнение.

С жалбата е оспорено и разпореждането за предварително изпълнение на заповедта. Жалбоподателят намира същото за неправилно, като настоява, че не би затруднил или осуетил изпълнението на акта. Позовава се на обстоятелството, че има постоянен адрес в [населено място], че е семеен с четири малолетни деца. Подчертава, че освен това работи по трудов договор с „Мериам 95“ ООД, регистрирано на територията на [населено място]. С оглед на това изтъква, че по всяко време може да е на разположение на съответните власти. Изтъква, че изхранва съпругата си и децата си и принудителната мярка би накърнила финансовото състояние на семейството му, тъй като ще го лиши от право на труд за осигуряване на необходимите грижи за отглеждането на децата, а това ще накърни интереса им.

Ответникът по оспорването, изпращайки преписката, не е взел становище по жалбата, както в цялост, така и по оспорването на допуснатото предварително изпълнение на акта.

Административен съд-София, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност представените доказателства и наведените от жалбоподателя доводи, намира за установено следното:

Оспорването на разпореждането за предварително изпълнение на заповедта е допустимо: Заповедта е издадена на 01.11.2024 г. и е връчена на лицето на същата

дата. Жалбата е подадена на 14.11.2024 г., в срока по чл.60, ал.5 АПК, като безспорно е спазен и срокът по чл.149, ал.1 от кодекса. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледано по същество, оспорването на разпореждането за предварително изпълнение на заповедта е основателно.

По силата на чл.60, ал.1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. В последния случай административният орган изисква съответната гаранция.

В обжалвания административен акт разпореждането за допускане на предварителното изпълнение е мотивирано с опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта.

По силата на § 1, т.4в от ДР на ЗЧРБ опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл.39а, ал.1, т.2 и 3, е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. В случая такова обосновано предположение не може да се изведе от фактологията по случая.

В производство по чл.60, ал.5 АПК предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда, конкретно твърдяна от адресата на заповедта, като резултат от предварителното ѝ изпълнение. Поради това, за да прецени дали да отмени разпореждането за допускане на предварителното изпълнение или да отхвърли жалбата против същото, Съдът следва да установи, че е налице основание със същата степен на значимост на обществения интерес, т.е. че допуснатото предварително изпълнение да застрашава интересите на засегнатото лице със същата или в по-висока степен.

При преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, Съдът намира, че от предварителното изпълнение на същата биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди за жалбоподателя и членовете на семейството му. Видно е от приложените към жалбата писмени доказателства, че семейството му е многочленно, като от децата му най-голямото е на 10 години, а най- малкото - на 2 години и половина. От това обстоятелство могат да се направят изводи в две насоки:

От една страна предварителното изпълнение на ПАМ би било в ущърб на финансовото състояние жалбоподателя, тъй като то ще го лиши от средства за осигуряване на грижи за отглеждането на децата. Безспорно висшият интерес на детето, закрепен в чл.3, т.3 от Закона за закрила на детето, изисква родителят да полага грижи за децата си, а това е свързано в необходимост от регулярни доходи – такива жалбоподателят не би могъл да реализира, ако заповедта бъде изпълнена предварително, преди произнасяне на съдебната инстанция по спора.

От друга страна наличието на семейни връзки на жалбоподателя, чието семейство е

установено на територията на Република България, в значителна степен опровергава тезата на административния орган, че е налице опасност адресатът на акта да осуети или сериозно да затрудни изпълнението му.

Нещо повече – след като чужденецът има адресна регистрация в [населено място] и полага труд по трудово правоотношение с българска фирма, не може да се приеме, че се отклони от изпълнението на заповедта.

Ето защо следва да бъдат споделени доводите в жалбата, че лицето по всяко време може да бъде на разположение на националните власти, имащи отношение към чуждите граждани.

Съдът констатира, че разпореждането за предварително изпълнение на заповедта е мотивирано твърде общо, като не става ясно по какви причини е прието, че чуждият гражданин може да препятства извеждането му от страната, дали се укривал от компетентните органи с цел да осуети извеждането му. При позоваване на тези обстоятелства административният орган е длъжен да ги обсъди в мотивите си, поради което необсъждането им следва да се приравни на немотивиране на обжалваното разпореждане. Дори само това обстоятелство е достатъчно да мотивира Съда да го отмени.

Заповедта безспорно засяга пряко жизнено важни интереси на жалбоподателя и семейството му, следователно и от тази гледна точка в конкретния случай са налице основания за отмяна на допуснатото предварително изпълнение на акта. Това разбиране е в съответствие с чл.6 АПК, който, като регламентира принципа на съразмерност при упражняване правомощията на администрацията, предвижда с административния акт да не се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, както и да се избере по-благоприятната за гражданина принудителна мярка. В същия смисъл е и разпоредбата на чл.15, т.1 от Директива 2008/115/ЕО - освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки. Както при действието на АПК, така и съобразно посочената разпоредба на директивата, ЕО оперативната самостоятелност на административния орган подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Принципът на съразмерност, съответства на принципа за пропорционалност в европейското законодателство. Критериите, по които следва да се ръководи органът при упражняване на оперативната самостоятелност, са регламентирани в чл.4, ал.2 и чл.6 АПК - прилага се мярката, която е най-благоприятна за лицата, ако и по този начин се постига целта на закона, без да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В случая следва да се приеме, че от изпълнението на заповедта ще бъдат значително накърнени значими интереси на жалбоподателя, противопоставими на обществения интерес.

Изложеното дотук дава основание на Съда да заключи, че оспорването на допуснатото предварително изпълнение на акта е основателно.

На основание чл.157, ал.1 от АПК същото следва да се насрочи в открито съдебно заседание, а на основание чл.154, ал.1 от АПК във вр.с чл.153, ал.1 от АПК Съдът следва служебно да конституира страните по делото. На основание чл.163, ал.3 от АПК Съдът следва да даде указания на страните как се разпределя доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото. На жалбоподателя следва да се даде възможност в срок до датата на съдебното

заседание да изрази становище, да представи доказателства и да направи доказателствени искания по делото.

Водим от горното и на основание чл.60, ал.6 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. М., гражданин на Сирия, [дата на раждане] , ЕГН: [ЕГН], разпореждане за предварително изпълнение на Заповед № 8177 ПАМ-68/01.11.2024 г., издадена "за" Началника на Гранично полицейско управление-София.

В тази част определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 06.03.2025 г. от 13,30 часа, за когато да се призоват страните:

1. Жалбоподател - А. А. М. - чрез адв.С..
2. Ответник - Началникът на Гранично полицейско управление-София.
3. Преводач от арабски език.

Да се уведоми за делото Софийска градска прокуратура. Да ѝ се изпрати препис от жалбата, находяща се на задната корица на делото.

УКАЗВА на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения, като може да ангажира всички допустими доказателства.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, компетентността на издателя му, както и изпълнението на законовите изисквания при издаване на акта.

ЗАДЪЛЖАВА ответника за така насроченото с.з. да представи:

1. Доказателства за отсъствието на А. Т. М. на 01.11.2024 г.
2. Заповед № 8121к-11219/22.07.2024 г.
3. Протокол за изземване рег.№ 817700-3390/01.11.2024 г., с която на приложените към него иззети документи.

ЗАДЪЛЖАВА Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС в 7-дневен срок от съобщението да представи регистрационните документи на чужденеца в ДАБ и издадените актове във връзка с образуването производство по предоставяне на закрила на А. А. М., гражданин на Сирия, [дата на раждане] , ЕГН: [ЕГН], включително копия на Удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК]/12.05.2023 г., и Карта на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК]/12.05.2023 г.

В тази част определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: